xfor Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (meddelt under nummer K(2006) 5993) — sektoren for olivenolie, bomuld, tørrede druer og citrusfrugter.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. april 2011 — Kommissionen mod Finland

(Sag C-405/09)

»Traktatbrud — Unionens egne indtægter — procedurer for opkrævning af importafgifter og eksportafgifter — forsinkelse ved fastlæggelsen af egne indtægter vedrørende disse afgifter«

Den Europæiske Unions egne indtægter — fastlægges og stilles til rådighed af medlemsstaterne — kreditering på Kommissionens konto — for sen kreditering — undladelse — pligt til at betale morarenter (Rådets forordning nr. 1552/89, art. 2, 6 og 9-11, nr. 2913/92, art. 220, og nr. 1150/2000, art. 2, 6 og 9-11) (jf. præmis 35-39, 41 og 49-51 samt domskonkl.)

Angående

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 6 og 9-11 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 155, s. 1) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/

EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1) samt artikel 220 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — manglende overholdelse i forbindelse med efteropkrævning af frister fastsat for bogføringen og fastlæggelsen af Fællesskabets egne indtægter.

Konklusion

1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 6 og 9-11 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989 om gennemførelse af afgørelse 88/376/EØF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, som ændret ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 1355/96 af 8. juli 1996, og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, samt i henhold til artikel 220 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, idet den har anvendt en administrativ praksis, hvorefter Den Europæiske Unions egne indtægter først fastlægges, efter at afgiftsskyldneren er blevet indrømmet en frist på mindst 14 dage til at afgive bemærkninger i sagen, og idet den ikke i forbindelse med efteropkrævning har overholdt de fastsatte frister for kreditering af disse indtægter, hvorved betalingen af indtægterne blev forsinket.

2) Republikken Finland betaler sagens omkostninger.

3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.